

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/76/2016
Identifikačné číslo spisu:	3116201542
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3116201542.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: Play&Funny s. r. o., so sídlom Bratislavská 54, 911 06 Trenčín, IČO: 47 117 214, o odmene a výdavkoch predbežného správcu, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 38K/3/2016, o dovolaní predbežného správcu JUDr. Otta Markecha proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. septembra 2016, č. k. 1CoKR/55/2016-216, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 7. júla 2016, č. k. 38K/3/2016-188 priznal predbežnému správcovi paušálnu odmenu vo výške 66,39 eur a náhradu preukázaných výdavkov 400,85 eur. Súd prvej inštancie vo výrok zároveň upravil, aby uctáreň súdu po právoplatnosti tohto uznesenia zaplatila predbežnému správcovi JUDr. Ottovi Markechovi, so sídlom kancelárie Smetanova 1655/7, Trenčín, značka správcu S1427 (ďalej len „predbežný správca“) súdom priznanú odmenu vo výške 66,39 eur a náhradu hotových výdavkov vo výške 400,85 eur na účet správcu zo zloženého preddavku pod položkou D19 121/2015.

2. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením z 20. septembra 2016, č. k. 1CoKR/55/2016-216 na odvolanie predbežného správcu zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že priznal predbežnému správcovi paušálnu odmenu vo výške 663,88 eur a náhradu preukázaných výdavkov vo výške 20,85 eur, ktorá mu bude vyplatená prostredníctvom uctárne súdu prvej inštancie zo zloženého preddavku pod položkou D19 121/2015 po právoplatnosti uznesenia.

3. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na rozdiel od záverov súdu prvej inštancie má za to, že predbežnému správcovi patrí paušálna odmena vo výške 663,88 eur, nakoľko správca si splnil povinnosti predkladať súdu v určených lehotách správy o stave zisťovania a zabezpečovania majetku úpadcu a o vykonaných úkonoch, preto neboli splnené podľa ustanovenia § 11 ods. 5 vyhlášky podmienky na krátenie jeho odmeny. Predbežný správca neporušil povinnosti stanovené zákonom, poskytol súdu prvej inštancie v ním určených lehotách správy a vysvetlenia a plnil pokyny uložené

súdom v uznesení o ustanovení do funkcie, preto nie je možné konštatovať, že boli splnené podmienky na krátenie jeho paušálnej odmeny.

4. Vo vzťahu k uplatneným hotovým výdavkom odvolací súd uviedol, že nepovažuje za vecne správne využitie služieb detektívnej kancelárie a výdavky ňou vyúčtované v sume 300 eur za účelne vynaložený výdavok. Rovnako posúdil ako neúčelný výdavok za administratívne práce vo výške 195 eur, nakoľko predbežný správca má mať k dispozícii potrebný počet zamestnancov a vybavenie kancelárie, aby bol objektívne schopný vykonávať činnosť správcu. Ako neúčelný vyhodnotil odvolací súd aj výdavok v sume 260 eur za analýzu účtovníctva, nakoľko v štádiu predbežnej správy nie je potrebné vypracovávať analýzy tohto druhu a typu s uvedenou výškou požadovaného plnenia. Predbežný správca je povinný zistiť majetok dlžníka z dostupných zdrojov a dotazom na tretie osoby, ktoré zo zákona vedú evidenciu majetku (napr. kataster nehnuteľností, Stredisko cenných papierov, bankové inštitúcie, dopravný inšpektorát PZ SR), čo však predbežný správca nevykonával.

5. K výdavku za vypracovanie testu predĺženia vo výške 200 eur odvolací súd uviedol, že nie je úlohou predbežného správcu zisťovať stav úpadku dlžníka (insolvenca, predĺženie). Posúdenie úpadku dlžníka je vecou konkurzného súdu, preto je tento výdavok neoprávnený, vynaložený nad rámec zákonných povinností predbežného správcu, a preto ho nemožno priznať ako účelne vynaložený výdavok. Vo vzťahu k režijnému paušálu za spotrebný materiál a archiváciu vo výške 20 eur odvolací súd skonštatoval, že je povinnosťou predbežného správcu riadne vydokladovať vznik a výšku tohto nároku z dôvodu, že nie je možné uplatnený režijný paušál bez špecifikácie vynaloženého výdavku, alebo predloženia dokladu jeho vynaloženia. Doklady preukazujúce vznik výdavku predbežný správca súdu prvej inštancie nepredložil, preto nebolo možné priznať nárok na náhradu tohto paušálneho výdavku.

6. Odvolací súd dospel k záveru, že predbežný správca má nárok na náhradu výdavkov v celkovej výške 20,85 eur (poštovné - 7,85 eur a cestovné náklady - 13 eur). Vo zvyšku uplatnené výdavky predbežnému správcovi nepriznal s konštatovaním, že ich považuje za nehospodárne, neúčelné a nadbytočné v štádiu predbežnej správy mimo rámca zákonných povinností predbežného správcu v zmysle zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch.

7. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal predbežný správca dňa 16. decembra 2016 dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že mu odvolací súd znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva do takej miery, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (dovolací dôvod podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.) a že ide o otázku, ktorá nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte vyriešená (dovolací dôvod podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.). Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v časti náhrady hotových výdavkov zmenil tak, že mu prizná náhradu preukázaných výdavkov na zisťovanie majetku dlžníka vo výške 995,85 eur, pričom nevyplatený rozdiel náhrady hotových výdavkov vo výške 975 eur mu bude vyplatený prostredníctvom účtarne súdu prvej inštancie zo zloženého predbežného výdavku pod položkou D19 121/2015.

8. Dovolateľ uviedol, že v časti rozhodovania o náhrade hotových výdavkov odvolací súd porušil zásadu zákazu zmeny k horšiemu, ktorá je upravená v čl. 16 ods. 3 základných zásad, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, keďže mu priznal náhradu hotových výdavkov v nižšej výške ako súd prvej inštancie, pričom podľa uvedenej zásady nemohlo byť v konaní o opravnom prostriedku rozhodnuté v neprospech strany, ktorá opravný prostriedok uplatnila. Súd prvej inštancie nepriamo posúdil oprávnenosť hotových výdavkov, ale rozhodol sa tieto krátiť z dôvodu, že bol presvedčený o porušení správcovských povinností a priznal mu náhradu hotových výdavkov 400,85 eur. Odvolací súd dovolateľovi priznal hotové výdavky len vo výške 20,85 eur, pričom nálezite nezdôvodnil odklon od rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolanie smerovalo aj voči kráteniu hotových výdavkov, a nielen voči kráteniu odmeny. Ak bol odvolací súd toho názoru, že správca neporušil žiadnu zákonnú povinnosť, neexistoval legitímny dôvod pre krátenie náhrady hotových výdavkov. Dovolateľ poukázal na skutočnosť, že odvolací súd skonštatoval pochybenie súdu prvej inštancie pri krátení odmeny a túto nezákonnosť svojim rozhodnutím odstránil, avšak rozdielne od odvolacieho návrhu a rozdielne od postupu súdu prvej inštancie rozhodol o náhrade hotových výdavkov, čím nezákonnosť rozhodnutia

súdu prvej inštancie neodstránil, ale ju ešte viac prehĺbil.

9. V danej veci podľa dovolateľa existuje disharmónia medzi skutkovými a právnymi závermi odvolacieho súdu v porovnaní so závermi súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa nedostatočne vyjadril k rozhodujúcim skutočnostiam a preto možno jeho rozhodnutie okrem toho, že je nespravodlivé, považovať v napadnutej časti za nezákonné a nepreskúmateľné. Zároveň podľa dovolateľa ide o právnu otázku, ktorá ešte nebola dovolacím súdom vyriešená, a to pokiaľ ide o náhradu hotových výdavkov predbežného správcu a pokiaľ ide o otázku kedy a do akej výšky je súd oprávnený neuznať alebo krátiť hotové výdavky predbežnému správcovi. Vyriešenie tejto otázky by v budúcnosti stabilizovalo právne vzťahy a vnieslo by právnu istotu do tej miery, že predbežný správca, resp. súd bude vedieť, kedy hotové výdavky sú alebo nie sú oprávnené a kedy ich je súd povinný uznať alebo krátiť.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal predbežný správca ako osoba s vysokoškolským právnickým vzdelaním vykonávajúca prax advokáta (§ 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p.) skúmal, či dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané v konkurznom konaní možno podrobiť dovolaciemu prieskumu.

11. Dovolací súd uvádza, že dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno - v prípadoch zákonom výslovne stanovených - napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach túto osobitosť dovolania často vysvetľuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie z akýchkoľvek hľadísk (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012). Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti, ktorá spolu s interpretačnou praxou dovolacieho súdu (tiež ústavného súdu i Európskeho súdu pre ľudské práva) sleduje zachovanie jedného zo základných princípov právneho štátu - princípu právnej istoty.

12. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

13. Dovolanie predbežného správcu bolo podané v konkurznom konaní podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“ alebo „ZKR“). Zákon o konkurze a reštrukturalizácii v ustanovení § 196 zakotvil primerané použitie ustanovení Civilného sporového poriadku. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sa na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak ZKR neustanovuje inak. Primerané použitie všeobecného procesného predpisu znamená, že tam, kde zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis určitú procesnú situáciu priamo nerieši a zároveň zákon o konkurze a reštrukturalizácii použitie všeobecného procesného predpisu priamo nevylučuje, použije sa právna úprava všeobecného procesného predpisu, t. j. Civilného sporového poriadku.

14. Pokiaľ ide o použitie mimoriadnych opravných prostriedkov v konaní vedenom podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZKR dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné. Uvedené zákonné ustanovenie vylučuje, aby rozhodnutie vydané v konkurznom konaní, reštrukturalizačnom konaní a v konaní o oddĺžení podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii bolo podrobené dovolaciemu prieskumu najvyšším súdom v prípade podania dovolania alebo dovolania

generálneho prokurátora.

15. Nakoľko zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nemôže sa účastník konkurzného konania, prípadne správca konkurznej podstaty (vrátane predbežného správcu) domáhať prípustnosti dovolania podľa ustanovení § 419 a nasl. Civilného sporového poriadku upravujúcich dovolanie.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené (body 14 a 15 vyššie), dovolací súd konštatuje, že dovolanie predbežného správcu JUDr. Otta Markecha z 12. decembra 2016 proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní je podľa ustanovenia § 198 ods. 1 ZKR neprípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie správcu konkurznej podstaty odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.